

Ælostírion

Det du beböver - när du beböver det!

Ärgång VI

Nummer 6(40)

OM GODNATTSAGOR OCH ANNAT...

Detta blir mitt sista nummer av Elostirion. Jag vill tacka de tappra och trofasta skribenter och tecknare som möjliggjort detta års Elostirion, Baranor för all hjälp med utskrivandet samt naturligtvis er trogna (ni har ju inget val!) läsare. :)

Som avsked ämnar jag fylla halva tidningen med en saga från Lossarnach. :)
Lev väl!

VÄLKOMNA TILL DRAGON'S INN!

Som gillesmästare för Dragon's Inn har jag ett klagomål. Efter den första triumfatoriska träffen har vi varit tvungna att gång på gång ställa in på grund av för få anmälningar (dvs inga alls). Nu vill vi genom denna artikel sparka på er (ganska hårt) så att ni kommer på mötena! Som alla vet så äger Dragon's Inn rum på *söndagar* och inget annat. Och tiden är klockan femton, maten är god och kostar ca 80 silverpengar. Och vi är alltid hemma hos oss, Glaurung och Thengwyn alltså. Anmälan sker alltid senast *onsdagen* innan. Läs i kalendariet när nästa träff är.

Med hopp om fler deltagare,

- gillesmästare Thengwyn

VÄLKOMMEN CIRDAN!

På Tolkiens födelsedag invigdes Cirdan som medlem i Mithlond, vilket naturligtvis var både rätt och passande! Grå Rådet (och säkert alla andra med) vill önska honom hjärtligt välkommen. Eglerio!

- Eärendil, för Grå Rådet

KALLELSE TILL STÄMMA

Allt Mithlond kallas ånyo till årsmöte/stämman söndagen den 22:a februari 1998 kl 13.00 i NetGuides lokaler på Lindholmen.

Motioner skall vara Grå Rådet tillhanda senast den 25:e januari 1998. Även medlemmar in spe är välkomna att besöka och yttra sig på stämman, men endast betalande medlemmar har rösträtt. Dagordning, motioner, valberedningens förslag etc kommer att skickas ut ca tre veckor före stämman.

Grå Rådet vill speciellt uppmana Mithlondrim att titta igenom lag och stadgar, och fundera över ändringar som bör göras. Det är en bra om så mycket som möjligt kommer in i form av motioner, så se till att skriva och skicka in dessa i god tid.

- Eärendil, för Grå Rådet

KANDIDERA MERA! NOMINERA FLERA!

Så närmar sig stämman igen och det är dags att utse vårt Grå Råd och ämbetena. Om Du är intresserad av att kandidera till ett eller flera förtroendeuppdrag eller vill nominera någon annan medlem, är Du varmt välkommen att ta kontakt med valberedningen. Jag kan också nås på telefon 033-103801.

Eftersom förslagen ska gå ut tre veckor innan stämman, dvs i slutet av januari, så bör du höra av dig så snart som möjligt.

- Telperien, ena halvan av valberedningen

MUSIKGILLET TAR EN PAUS

Musikgillet läggs på is tills vidare. Jag har dessvärre inte tid att dra i det längre, och intresset har varit otroligt lågt. Men det är fritt för vem som helst att plocka upp det igen om denna någon känner sig manad. Hör i så fall av dig till Grå rådet och mig.

- Thengwyn, fd gillesmästare

BLI KLOK - LÄS EN BOK!

Eftersom Alfirin inte har synts till i Mithlond på senare tid har jag med Grå Rådets godkännande tagit över Bokgillet tills vidare. Jag kommer att till att börja med dra igång det Mithlondiska universitetets 1.42 poängskurs i Quenya, baserat på Nancy Martschs trevliga lärobok. För er som inte har ett eget exemplar finns den att köpa antingen via Mellonath Daeron eller Sf-bokhandeln.

Jag kommer fortsättningsvis att köra språkkurs och annat bokpratande varvat med varandra, ungefär ett möte varannan vecka. Första mötet blir hemma hos mig den 18/1 kl 15.00. Välkomna!

- Eärendil

HISTORIEN OM

IORMUND DEN VEKE OCH GODHJÄRTADE

Ock ock ock, jaja, så här var det:

"Det föll sig så att en av mina farbröder var ännu mer fruktsam än man normalt brukar vara, och sålunda födde hans hustru honom inte mindre än fjorton söner. Den yngste av dessa, som var sin mors älskling, var en söt pojke, som dock på grund av sin mors ömma omsorger kom att bli en aning mesig. Han hette Iormund, ty hans mor var från Rohan, och kallades av alla för Iormund den veke och godhjärtade eftersom han var blyg och tillbakadragen och inte stod ut med att se någon eller något lida eller plågas - när det var slaktetid försvann han ofta ut i skogen flera dagar eller veckor i sträck för att slippa vara med. Över huvud taget trivdes han bäst när han var ensam i skogen och hela hans familj vände sig så småningom vid detta, även om hans äldre bröder och hans far i tysthet tyckte att det var ett omanligt beteende för en man av Gondor.

Tiden gick och Iormund växte upp till en ståtlig yngling som nu tillbringade nästan hela sin vakna tid och en hel del nätter med för den delen ute i skogen ety han med åren bara blivit blygare och blygare och mer och mer enstörig till sin mors tysta förtvivlan och resten av familjens skam.

En vacker vårdag - och ni skall veta att det inte finns några vackrare vårdagar än de i Lossarnach - när Iormund var inne på sitt tjugonde levnadsår kom han så vandrande

längs en föga välkänd stig på en av sin fars ägor. Stigen ledde till ett ännu mindre känt vadställe över en liten å. Iormund hade ofta begagnat sig av detta, inte för att han drog sig för att simma över ån, för det gjorde han inte, utan för att det var så vackert där, när den hastigt skummande ån för en gångs skull lugnade ner sig och flöt tyst och stilla under de höga ekarna som välvilligt doppade sina rötter i det klara svala vattnet. Just denna dag, när han kom traskande längs stigen skulle det dock visa sig att vadstället var ännu vackrare än vanligt - tusen sinom tusen gånger vackrare, eftersom det på andra sidan ån satt en fager flicka lutad mot en ek. Hon hade blont hår som var så långt att hon kunde vira det två varv runt sin smala midja och hennes ögon var gröna som Rohans kullar och hon var så ung och vacker - vackrare än tusen sinom tusen vårar i Lossarnach - att Iormund, som knappt hade tilltalat en flicka i hela sitt liv inte kunde låta bli att fria till henne, och *så* vacker var hon att han inte ens kom sig för med att svimma eller staka sig eller något av de tusentals mer eller mindre pinsamma ting en ung man kan ta sig före när han möter en ung skönhet en väldoftande vårdag i Gondor. Förstår ni nu hur vacker hon var?

Nå, tösen tog sig en titt på Iormund, uppifrån och ned; från hans bara fötter via hans hosor och hans smutsiga skjorta, via den dyrbara guldkedjan han bar kring halsen - ty han var dock av herremansätt - och rakt in i hans lysande blå ögon som oförställt betraktade henne med den renaste kärlek i blicken, och sedan sade hon ja utan krus. Iormund blev så lycklig att han blev stum för en stund, men så erinrade han sig hövlighetens bud och frågade skönheten var hennes far bodde så att han kunde gå dit och officiellt be om hennes hand.

Och då började hon gråta under det att hon berättade om sina föräldrars onda och bråda död - slaktade av styggelserna österifrån minsann! Iormund blev förfärad över att se denna ljuviga varelse så betryckt och kastade sig på marken framför hennes fötter och bad om tillgift. Så kär var hon honom redan, att han straxt var i färd med att svära vid liv och blod och heder att hämnas hennes kära mor och far, men hon avbröt honom med blott en handrörelse och ett leende som stillade hans upprördhet.

"Det hedrar dig att du vill offra livet för en sådan sak, men jag ser hellre att du tillbringar din levnads dagar med mig. Gå nu och hämta den hemgift som jag har gömt undan, så kan vi gå till din far sedan". Hon berättade för honom hur han skulle hitta vägen till en fördold plats; ett murket träd i en undangömd glänta en bit därifrån. Vid trädets fot skulle han gräva, ty där låg hennes skatt.

Iormund ilade iväg, ivrig att uppfylla hennes begäran, och se, det var som hon hade sagt! Han hittade gläntan som han aldrig hade sett, trots alla år av strövtåg i just den skogen, och han började troget gräva, trots att solen stod högt på himlen och det var mycket varmt. Efter en stund stötte hans fingrar på något hårt och se! Ett kostbart svärd låg där i den rika myllan, långt och starkt och rakt, oanfrätt av rost och tidens gång, besatt med smaragder och med inlagda slingor av mörkare metall, som vinrankor som slingrade sig kring bladet. Det var det vackraste vapen någon kunde tänka sig, och trots att Iormund inte var någon stridens eller våldets man glädde han sig åt att få äga ett sådant ting. Med svärdet i hand, och rakare och stoltare än någonsin förr gav han sig tillbaka till sin väntande brud. Det föll honom in att han ville överraska henne med sitt uppdykande och sålunda smög han fram genom snåren lika tyst som den jagande räven.

Men när han kom fram till vadstället fanns hans älskade inte längre där: endast en gammal trollpacka satt där och badade fötterna i den svala strömmen. Iormund blev så förvånad att han snubblade ut ur skogen utan att tänka sig för, och inför hans ögon förvandlades den vederstyggliga kärringen till hans sköna mö, hans blivade hustru, trollkonan som hade lurat honom från den stund han såg henne!

Vreden hos en försmådd och lurad man är alltid stark, men raseriet hos en blyg yngling som för första gången har fått kärlekens sötma borttryckt från läppar och hjärta finner inga gränser. Med ett blodisande vrål höjde Iormund svärdet och rusade fram emot kvinnan som förskräckt kommit på fötter. Med all sin mannakraft måttade han ett hugg mot henne, men svärdet var ej längre ett svärd, bara en murken trädgren, och hon skadades icke nämnvärt av slaget. Dock vacklade hon bakåt och snubblade över en trädstam, och ajaj, det föll sin inte bättre än att hon slog bakhuvudet i en stor sten och dog. Och i döden förvandlades hennes drag från tösens till gummans till tösens igen, och till sit låg hon där som vilket fridfullt sovande jungfru som helst. Och svärdet var åter solitt.

Och Iormund han upphävde ett vrål som genljöd vida omkring och som fick skogens djur, som alla kände honom, att tiga i en dag och en natt i respekt för hans vrede. Med sina egna händer begravde han henne, sin älskade, och vrede och förtvivlan fördunklade hans sinne så att han grep sitt vackra svärd och gav sig av för att söka efter någon lika vacker kvinna att taga till sin brud. Men ingen tös duger åt Iormund, och

dem han blir missnöjd med dräper han med svärdet sitt. *Nu* finns det ingen som kallar honom Iormund den veke och godhjärtade längre, nej, i allt Gondor nämns han som Iormund den hårde och hjärtlöse, och mödrarna håller sina döttra inlåsta när han sägs vara i trakten, och ammorna skrämmer sina skyddslingar med hans namn.”

Så töser det säger jag bara, se upp om en karl är alltför stilig!

KALENDARIUM

JANUARI

- 18 Historikträff. Tema gamla foton hos Telperien 14:30.
18 Quenya-kurs hos Eärendil kl 15.00. Arr: Bokgillet.
19 KoH, figurmålning hos Thengwyn kl 19.00. Första gången av fem. Allt material finns. Kostnad: 10 kr/figur.
25 Motioner till Stämman måste vara inlämnade till Grå Rådet.
26 KoH, dräktsömnad hos Grendel kl 19.00.
30 Bokprat hos Eärendil kl 15.00. Tema: Keltisk inspiration i fantasy. Arr: Bokgillet

FEBRUARI

- 1 Dragon's Inn. Tema: Vitlök. Föranmälan. Se artikel.
22 Stämman kl 13.00 i NetGuides lokaler.

MARS

- 8 Dragon's Inn. Tema: Kina. Föranmälan. Se artikel.
13 **Deadline** för nästa Elostirion! Artiklar skickas till et@mithlond.o.se eller till den nye, i skrivande stund ej utsedde, redaktören.

REDAKTIONELLT

Elostirion är Tolkienföreningen Mithlonds tidning, vilken utkommer med ca sex nummer per år. Upplaga: 72 exemplar.

Ansvarig utgivare och redaktör för detta nummer är Ioreth (Sus Henrikson). Redaktionen tar inget som helst ansvar för glädjechocker, indignerade utrop, vredesutbrott och annat som kan råka uppstå vid läsandet, handhavandet eller åsynen av *Elostirion*, och inte för något annat heller.

Framsidan i detta föreställer Iormund så som Iorlas ser honom.

Typsnitt som har använts är Lucida Blackletter till framsidan, sidnumren och anfangerna samt Gatineau i rubriker och brödext (8/12).

Artiklar skall lämnas i rtf-format, eller som text i ett e-mail, ty då blir redaktören glad. Redaktionen förbehåller sig bland annat rätten att korrigera språk- och sakfel, rätten att sätta rubrik, rätten att ibland förkorta artiklar så varsamt som möjligt om utrymmesbristen kräver detta, samt naturligtvis rätten att nyckfullt välja vilka bidrag som får vara med i tidningen. Den som inte godtar hela eller delar av detta förbehåll förväntas deklarerat detta i samband med att materialet lämnas in.

Bilder skall vara utförda i tusch för att ge godtagbar tryckkvalitet. De kan antingen scannas och ges till redaktionen i form av bitmappade-tif filer, eller så lämnas originalet till redax som scannar eländet själv. :)

En *belårsprenumeration* får man genom att betala in 40 kronor på Mithlonds postgiro 445 91 18-8 eller själv överlämna nämnda summa till Skattmästaren.

Adressen är *Elostirion* c/o Sus Henrikson, Övre Halleg 14, 417 13 Göteborg, alternativt et@mithlond.o.se.

Nästa *manusstopp* infaller klockan 12.00 (ja, mitt på dagen) fredagen den 13:e mars 1998. Vid denna tidpunkt skall allt material vara *inlämnat*. Detta är *inte* synonymt med att bara ha *talat om* att man tänker lämna in material.

© *Elostirion*, Grå Rådet och de enskilda uppbovmännen augusti 1997. Återgivande av text eller bild i annan publikation tillåts ej utan aktuell uppbovmans medgivande.